

38. De laptop van Alfred.

U weet dat toen Alfred voor het eerst bij mij aanbelde dat hij een laptop op zijn lichaam droeg. Die had hij bevestigd aan zijn krulstaart. Nu vroeg ik mezelf altijd af hoe Alfred er in slaagt om het kleine toetsenbord van de laptop te bedienen. Alfred beschikt over grote poten en als hij één poot boven het toetsenbord houdt dan bedekt hij met die poot het hele toetsenbord. Ik moet zeggen dat hij voor dit probleem een handige oplossing had bedacht. Hij trekt een soort van handschoen over zijn poot en op die handschoen heeft hij een soort stift bevestigd waarmee hij het toetsenbord bedient. Dat gaat natuurlijk niet snel. Lettertje voor lettertje, maar goed, het lukt uiteindelijk wel. Er komt, althans voor ons, nog een extra complicatie bij. Varkens schrijven niet in algemeen beschaafd Nederlands maar hebben een soort van varkens taal. Pas las Alfred mij een verhaal voor over Koos dat op zijn laptop stond. Koos was toen nog een big. Koos had de volgende informatie van het Internet gehaald:

‘ Als we varkens warmtetechnisch beschouwen als een cilinder op pootjes met een romp van 50 centimeter doorsnee en een lengte van één meter, dan geeft een vergroting van de romp (R) met tien tot vijftien centimeter (waarbij de lengte (L) van het varken constant blijft) volgens de aloude formule: $Inhoud = \pi R^2 L$, een toename van de inhoud met een factor 2,6. De oppervlakte van de cilinder neemt bij dezelfde toename van de straal echter maar toe met een factor 1,8 - volgens $2\pi (R^2 + RL)$. De verhouding tussen inhoud en oppervlakte is een maat voor de warmteafvoermogelijkheid.

Het moderne, tonnenronde en kort geneusde varken heeft een warmteafvoer dat in totaal een factor 5 slechter is dan dat van zijn collega in het wild. Varkens in schuren in hete zomers en varkens op transport bezwijken dan ook gauw en op een buitengewoon onplezierige wijze.

Varkens zijn zoals gezegd sociale dieren en net als de mensen gaan ze gezamenlijk 'aan tafel'. Voederautomaten in de bio-industrie zorgen er echter voor dat varkens één voor één moeten eten en dat sommige varkens dus eerder beginnen. Dit wordt door de andere varkens zeer ongemanierd gevonden en leidt tot grote frustratie en onderlinge vijandigheid’.

Koos had er als commentaar bijgezet:’ Wat kon ik me hier aan ergeren toen ik nog een big was in die stal bij die boer in Kesteren. Alfred was veel groter dan ik en de grootste biggen kregen altijd het eerste en het meeste voer. Dan stonden wij daar met water in onze bek terwijl Alfred al aan het slurpen was en zich tonnetje rond at. Achteraf bleek dit voordeel voor Alfred een nadeel te zijn, want hij was de eerste die de boer om deze reden afvoerde naar het slachthuis in Oss. Althans probeerde af te voeren. Wij bleven achter en we namen met zijn allen het besluit dat we een vluchtpoging zouden wagen. Deze operatie eiste een uiterst zorgvuldige voorbereiding. We wisten dat als we niet voldoende voer bij ons hadden en we ons niet voldoende wisten te camoufleren, dat we dan binnen de kortste keren weer terug in ons hok zouden zijn.